

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2008. november 12. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2008. május 14. napján kihirdetett KB.I.142/2006/20. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a büntetést halmazati büntetésként tekinti kiszabottnak.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 3.300 (háromezer-háromszáz) Ft bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2008. május 14. napján kihirdetett KB.I.142/2006/20. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, jármű önkényes elvételének büntetésében, magánokirat-hamisítás vétségében, valamint parancs iránti engedetlenség vétségében, ezért 300 napi tétel, napi tételenként 300.-Ft, összesen 90.000.-Ft pénzbüntetésre ítélte és rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottat kötelezte 176.926.-Ft bűnügyi költség megfizetésére, míg az ügyben felmerült további 176.926.-Ft költséggel kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére, súlyosabb pénzbüntetés, valamint lefokozás katonai mellékbüntetés kiszabása érdekében. A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.II.86/2008. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és főbüntetés helyett alkalmazott mellékbüntetésként a vádlottat fokozza le, egyebekben az ítéletet hagyja helyben. Indítványozta továbbá, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai tanácsa az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok köréből mellőzze a tanú tárgyaláson tett vallomását, mert a tárgyalási jegyzőkönyv a Be.85.§ (3) bekezdésében írt szabály ellenére nem tartalmazza a tanúnak a kioktatását követően adott válaszát. Indítványozta még az elsőfokú bíróság által

megállapított enyhítő körülmények köréből mellőzni a I. tényállás tekintetében azt, hogy a vádlott szolgálati érdekből cselekedett, továbbá ugyanezen tényállási pont tekintetében enyhítő körülményként indítványozta megállapítani azt, hogy a vádlott a cselekményét beszámítási képességet nem korlátozó személyiségzavar állapotában követte el. Utalt arra, hogy a másodfokú ügyészség által előterjesztett indítvány tartalmilag az első fokú ítélet enyhítésének tekintendő.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljár képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi átiratban foglaltakkal tartotta fenn.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában előadta, hogy a rendőri pályája eddig a sikerekről szólt, kivéve a 2006-os évet, amely élete legnehezebb éve volt. Elmondta továbbá, hogy magánélete már rendeződött, ezért az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

A bejelentett katonai ügyészi fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a katonai tanács ítélete felülbírálatra alkalmas. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta a bizonyítékokat megfelelően értékelte, az eljárási szabályokat alapvetően, egy követelmény kivételével betartotta és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott az elsőfokú tárgyaláson mindegyik vádpont tekintetében beismerte a bűncselekmény elkövetését, vallomását alátámasztották az ügy egyéb bizonyítékai, így a katonai tanács a tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg.

Az ítéltábla katonai tanácsa osztotta a másodfokú katonai ügyészségnek az említett tanúvallomás bizonyítékok köréből történő kirekesztésére irányuló indítványát.

A Be. 85.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint a kihallgatás elején tisztázni kell, hogy nincs-e a tanú vallomástételének akadálya. Ha a tanú vallomástételének nincs akadálya, figyelmeztetni kell arra, hogy köteles a legjobb tudomása és lelkiismerete szerint az igazat vallani, továbbá arra, hogy a hamis tanúzást és a mentő körülmény elhallgatását a törvény szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A figyelmeztetést, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott válaszát szó szerint kell jegyzőkönyvbe venni. A figyelmeztetés és a figyelmeztetésre adott válasz szó szerinti jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.

A 2007. december 3-ai tárgyalási napról készült tárgyalási jegyzőkönyv 2. oldalán írtak szerint az elsőfokú bíróság a tanút szabályosan kioktatta a törvényes következményekre, azonban a figyelmeztetésre adott válasza nem került jegyzőkönyvezésre. E tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe, azt a másodfokú bíróság a bizonyítékok köréből kirekesztette.

Megállapítható azonban, hogy az előbbi tanúvallomásnak, mint bizonyítéknak a figyelmen kívül hagyása mellett is, az elsőfokú bíróság által értékelt további bizonyítékok alapján a katonai tanács által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk.349.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, a Btk.327.§ (1) bekezdésébe ütköző jármű önkényes elvételének büntetében, a Btk.276.§-a szerinti magánokirat-hamisítás vétségében, valamint a Btk.354.§ (1) bekezdésébe ütköző parancs iránti engedetlenség vétségében állapította meg.

A katonai ügyészségnek a lefokozás katonai mellékbüntetés kiszabására irányuló fellebbezése nem alapos még a másodfokú ügyészi indítványnak megfelelően sem.

A katonai tanács ítéletében lényegében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető bűnösségi körülményeket, azonban tévedett, amikor enyhítő körülményként értékelte a szolgálati érdekből történő elkövetést, ezért ezt a másodfokú bíróság az enyhítő tényezők köréből mellőzte. A vádlott javára értékelhető körülmények azonban kiegészítésre szorulnak a I. tényállási pont tekintetében azzal, hogy a vádlott cselekményeit, beszámítási képességet nem korlátozó személyiségzavarban követte el. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a nagyszámú és jelentős súlyú enyhítő körülményre figyelemmel, a vádlottal szemben a Btk.87.§ (2) bekezdés e./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki, amelynél a napi tételek száma arányos a cselekmények tárgyi súlyával és a vádlott alanyi bűnösségének fokával, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a Btk.37.§-ában írt büntetési célokat ezért, a másodfokú bíróság indokolatlannak látta a vádlottal szemben a legsúlyosabb katonai mellékbüntetés, a lefokozás alkalmazását. Ugyanis a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható az, hogy a vádlott a bűncselekmények elkövetéséig jó szinten látta el a szolgálati feladatát. A bűncselekmények megvalósítása óta több mint 2 év telt el a vádlottal szemben újabb eljárás nem indult. A vádlott cselekményeit a személyiségzavart állapotban követte el, és részben korlátozva volt a belátási képességét illetően. A szakértői vélemény megállapítása szerint a vádlott állapota kompenzálódott, bűnismétlés veszélye jelenleg nem áll fenn nála, a magánéleti problémája is rendeződött.

Esetében nem állapítható meg az, hogy méltatlan lenne a rendfokozat viselésére, ezért a másodfokú bíróság nem látott indokot lefokozás kiszabására.

Észlelte az ítélőtábla katonai tanácsa, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét bár négy bűncselekményben állapította meg, azonban elmulasztott utalni arra, hogy a kiszabott pénzbüntetést halmazati büntetésül alkalmazta. Ezt a körülményt a másodfokú bíróság pótolta a rendelkező részben írtaknak megfelelően.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa a vádlottat a Be.338.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte a másodfokú eljárásban, a kirendelt védői díjként felmerült 3.300.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapesten, 2008. november 12.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható

Budapesten, 2008. november 12.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kígyósi Józsefné
bíróügyi ügyintéző